

**ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ของอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง*
Factors Influencing Premature Sexual Intercourse
in Female High School Students of a District
in the Lower Northern Province***

นิภาธร มั่นฤทธิ, ส.ม. (สาธารณสุขศาสตร์)¹

Nipathron Manrit, M.P.H. (Public Health)¹

ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์, ประ.ด. (ประชากรศาสตร์)²

Pramote Wongsawat, Ph.D. (Demography)²

Received: August 14, 2025 Revised: November 5, 2025 Accepted: November 18, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง เพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 472 คน เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในช่วง .79-.97 และแบบสอบถามการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม 2565 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอย โลจิสติกแบบทวิ

* วิทยานิพนธ์หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

* Master's Thesis of Public Health Program, Faculty of Public Health, Naresuan University

¹ มหบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹ Master, Faculty of Public Health, Naresuan University

¹ ผู้เขียนหลัก (Corresponding author) E-mail: nipathronm63@nu.ac.th

² รองศาสตราจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร: อาจารย์ที่ปรึกษา

² Associate Professor, Faculty of Public Health, Naresuan University: Advisor

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 20.76 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน (AOR = .81, 95% CI = .73-.90, $p < .001$) ความถี่ในการสูบบุหรี่ (AOR = 4.68, 95% CI = 1.80-12.17, $p < .01$) อิทธิพลจากเพื่อน (AOR = 1.09, 95% CI = 1.04-1.14, $p < .01$) สถานภาพสมรสของบิดามารดา (AOR = 2.43, 95% CI = 1.28-4.59, $p < .01$) ความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ (AOR = .89, 95% CI = .82-.96, $p < .01$) การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว (AOR = 10.46, 95% CI = 1.95-56.06, $p < .01$) การมีแฟนในปัจจุบัน (AOR = 12.30, 95% CI = 2.37-63.83, $p < .01$) และความถี่ในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (AOR = .34, 95% CI = .17-.69, $p < .01$) โดยปัจจัยข้างต้นสามารถร่วมกันทำนายโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงได้ร้อยละ 52.90

จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมสร้างค่านิยมทางเพศในวัยเรียนและกิจกรรมที่ช่วยลดอิทธิพลจากเพื่อน เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิง

คำสำคัญ: การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพศสัมพันธ์ นักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

Abstract

This cross-sectional descriptive research aimed to determine premature sexual intercourse and factors influencing premature sexual intercourse in female students. The participants were 472 female high school students of a district in the lower northern province. The research instruments included the questionnaires regarding predisposing factors, enabling factors, and reinforcing factors with reliabilities in the range of .79-.97, and a premature sexual intercourse questionnaire. Data were collected from October to December 2022. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and binary logistic regression analysis.

The research results revealed that 20.76% of female students experienced sexual intercourse. The factors that statistically significantly influenced premature sexual intercourse in female students were composed of sexual value (AOR = .81, 95% CI = .73-.90, $p < .001$), smoking (AOR = 4.68, 95% CI = 1.80-12.17, $p < .01$), peer influence (AOR = 1.09, 95% CI = 1.04-1.14, $p < .01$), parental married status (AOR = 2.43, 95% CI = 1.28-4.59, $p < .01$), sexual curiosity (AOR = .89, 95% CI = .82-.96, $p < .01$), having had a boyfriend (AOR = 10.46, 95% CI = 1.95-56.06, $p < .01$), currently having a boyfriend (AOR = 12.30, 95% CI = 2.37-63.83, $p < .01$), and erotic media consumption (AOR = .34, 95% CI = .17-.69, $p < .01$). These factors could predict premature sexual intercourse in female students at 52.90%.

This research suggests that school executives and related agencies should provide activities to promote sexual value and reduce peer influence. This will help prevent premature sexual intercourse in female students.

Keywords: Premature sexual intercourse, Sexual intercourse, Female high school students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นปัญหาสำคัญของทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย หากวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์จนนำไปสู่การตั้งครรภ์จะส่งผลกระทบต่อตัววัยรุ่นเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ในช่วงปี พ.ศ. 2559-2563 ประเทศไทยมีอัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี เฉลี่ย 51 ต่อประชากรหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน 1,000 คน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลก และสูงเป็นอันดับ 3 ในกลุ่มประเทศอาเซียน ส่วนสถิติการมีเพศสัมพันธ์ในช่วงปี พ.ศ. 2560-2562 พบว่านักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 17.70, 16.90 และ 16.20 ตามลำดับ (สำนักโรคบาติวิทยา กรมควบคุมโรค, 2562) จากปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น องค์การสหประชาชาติจึงกำหนดให้การลดอัตราการคลอดในวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals [SDGs]) (World Health Organization, 2018)

เหตุปัจจัยสำคัญของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น คือ กลุ่มเพื่อน ประกอบกับฮอร์โมนเพศที่ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ และมีสิ่งกระตุ้น เช่น การเที่ยวกลางคืน การดื่มสุรา หรือการอยู่ในบรรยากาศที่เป็นใจจะกระตุ้นให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ได้ (ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร, 2556) ส่วนผลกระทบของการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น มีทั้งปัญหาสุขภาพของมารดาและทารก รวมถึงปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม (กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย, 2556) รัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับทุกภาคส่วน จึงผลักดัน

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 ซึ่งมียุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2560-2569 เป็นเครื่องมือในการจัดการปัญหาทั้งระบบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้วัยรุ่นมีความรู้ด้านเพศวิถีศึกษา และมีทักษะชีวิตที่ดี เมื่อประสบปัญหาได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ โดยการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2562)

จากข้อมูลสภาพปัญหา สภาวะด้านสุขภาพและด้านพฤติกรรมของวัยรุ่น องค์การอนามัยโลก (WHO) ร่วมกับกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) และกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญในการดูแลสุขภาพวัยรุ่น คือ ส่งเสริมพัฒนาการ สุขภาพในวัยรุ่น และป้องกันแก้ไขเพื่อให้เกิดภาวะสุขภาพที่ดีขึ้น รวมทั้งส่งเสริมความรู้ด้านการดูแลตนเองที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีคามจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่อาจมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความรู้เรื่องเพศทัศนคติต่อเรื่องเพศ การตระหนักรู้ตนเองในเรื่องเพศของวัยรุ่น ตลอดจนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมจากครอบครัว ได้แก่ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว และสัมพันธภาพในครอบครัว รวมถึงความรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งเป็นสมรรถนะที่สำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว (กองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2557)

จากการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ

ของ Green and Kreuter ที่สร้าง PRECEDE-PROCEED Model (นรลักษ์ เอื้อกิจ และลัดดาวัลย์ เพ็ญศรี, 2562) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาสุขภาพ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจนำแนวคิดดังกล่าวในส่วน PRECEDE Model มาใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาใช้ในการวางแผนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้เหมาะสมได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

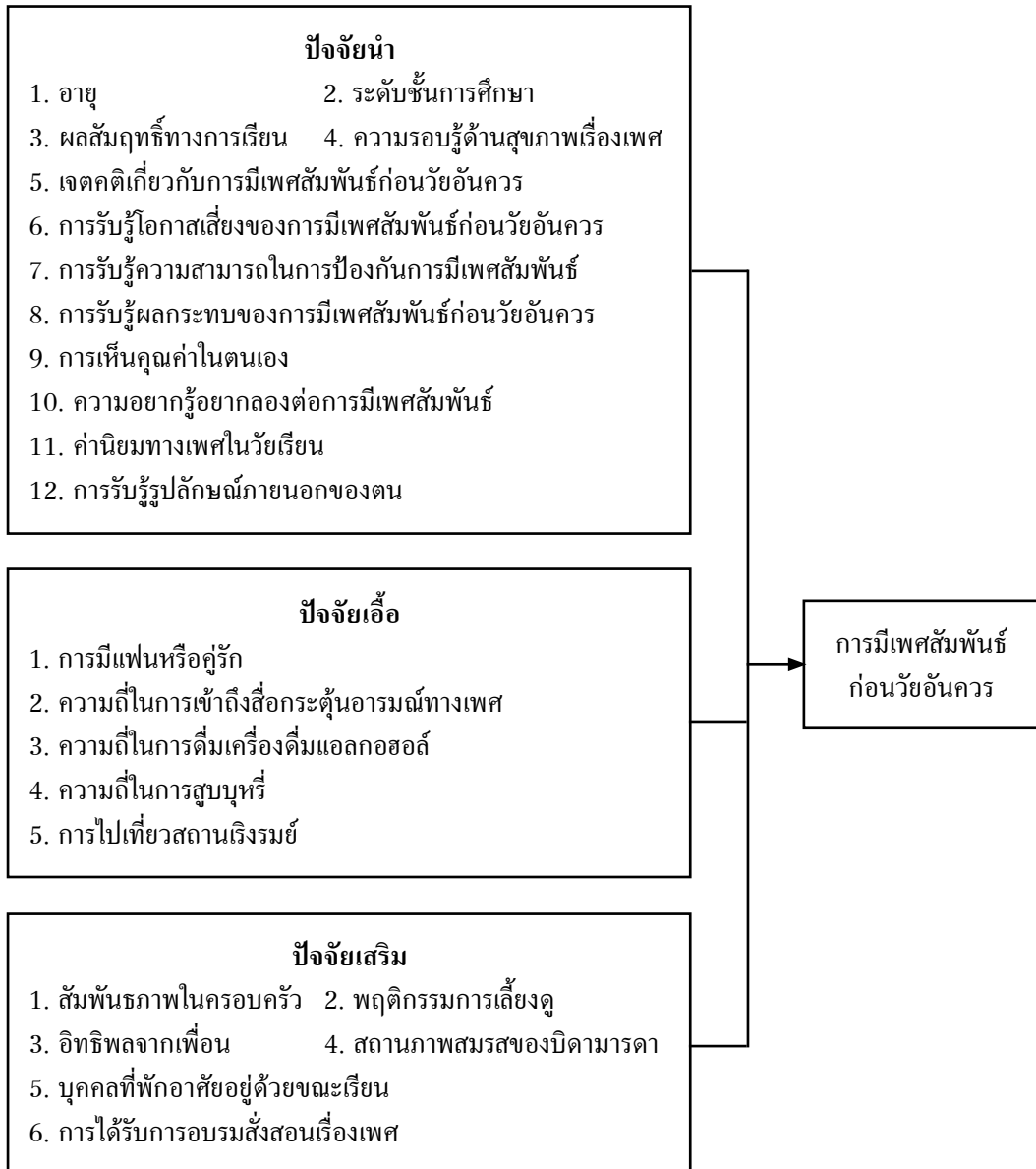
สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยนำ (อายุ ระดับชั้นการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การรับรู้ความสามารถในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การเห็นคุณค่าในตนเอง ความอยากรู้ อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน และการรับรู้รูปลักษณ์ภายนอกของตน) ปัจจัยเอื้อ (การมีแฟนหรือคู่วัย ความถี่ในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความถี่ในการ

สูบบุหรี่ และการไปเที่ยวสถานเริงรมย์) และปัจจัยเสริม (สัมพันธภาพในครอบครัว พฤติกรรมการเลี้ยงดู อิทธิพลจากเพื่อน สถานภาพสมรสของบิดามารดา บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน และการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ) มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และสามารถร่วมกันทำนายการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิด PRECEDE Model ของ Green and Kreuter (นรลักษ์ เอื้อกิจ และลัดดาวัลย์ เพ็ญศรี, 2562) ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรม โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยนำ ประกอบด้วย อายุ ระดับชั้นการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องเพศ เจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การรับรู้ความสามารถในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การเห็นคุณค่าในตนเอง ความอยากรู้ อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน และการรับรู้รูปลักษณ์ภายนอกของตน 2) ปัจจัยเอื้อ ประกอบด้วย การมีแฟนหรือคู่วัย ความถี่ในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความถี่ในการสูบบุหรี่ และการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และ 3) ปัจจัยเสริม ประกอบด้วย สัมพันธภาพในครอบครัว พฤติกรรมการเลี้ยงดู อิทธิพลจากเพื่อน สถานภาพสมรสของบิดามารดา บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน และการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง (cross-sectional descriptive research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป็นนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ

อำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 1,081 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการประมาณค่าสัดส่วนของประชากร กรณีทราบจำนวน

ประชากร (Daniel, 1995) แทนค่าสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับร้อยละ 16.20 (สำนักกระบวนวิทยากรมควบคุมโรค, 2562) และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ .025 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 472 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละโรงเรียนและแต่ละชั้นปี จากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่ายโดยการจับสลากเลขที่ของนักเรียน

เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 16 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับอายุ ระดับชั้นการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา และบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน จำนวน 5 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบเลือกตอบและแบบเติมคำ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามความรู้ด้านสุขภาพเรื่องเพศ ผู้วิจัยใช้แบบประเมินความรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรสำหรับสตรีไทยวัยรุ่น อายุ 15–21 ปี ของกองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ (2557) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจทางสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 8 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ หากตอบถูก ให้ 1 คะแนน และหากตอบผิด ให้ 0 คะแนน 2) การเข้าถึงข้อมูลและบริการสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 5 ข้อ 3) การสื่อสารเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญในการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 6 ข้อ 4) การจัดการเงื่อนไขทางสุขภาพของตนเองเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 5 ข้อ 5) การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 5 ข้อ และ 6) การตัดสินใจเลือกปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน 9 ข้อ

โดยองค์ประกอบที่ 2–5 ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวกและข้อคำถามทางลบ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ของข้อคำถามทางบวก ได้แก่ ไม่ได้ปฏิบัติ ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง และปฏิบัติทุกครั้ง ส่วนข้อคำถามทางลบให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม สำหรับองค์ประกอบที่ 6 มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จากคะแนน 1–4 ได้แก่ ถูกต้องน้อยที่สุด ถูกต้องน้อย ถูกต้องปานกลาง และถูกต้องมาก คะแนนรวมความรู้ด้านสุขภาพเรื่องเพศอยู่ในช่วง 30–149 คะแนน ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีความรอบรู้ในระดับไม่ดีพอ (30–88 คะแนน) ในระดับพอใช้ (89–118 คะแนน) และในระดับดีมาก (119–149 คะแนน)

ชุดที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของปัญญากรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ (2563) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวกและข้อคำถามทางลบ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ของข้อคำถามทางบวก ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้อคำถามทางลบให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม สำหรับเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีเจตคติในระดับไม่ดี (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับดี (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และ

ในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ได้แก่ คิดว่าทำไม่ได้แน่นอน คิดว่าทำไม่ได้ ไม่แน่ใจ คิดว่าทำได้ และคิดว่าทำได้แน่นอน ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีการรับรู้ความสามารถในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้ผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีการรับรู้ผลกระทบในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 7 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 9 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ได้แก่ ไม่จริงเลย ไม่จริง ไม่แน่ใจ จริง และจริงมากที่สุด ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 8 แบบสอบถามความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีความอยากรู้อยากลองในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง

(3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 9 แบบสอบถามค่านิยมทางเพศในวัยเรียน ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวกและข้อคำถามทางลบ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ของข้อคำถามทางบวก ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ปานกลางมาก และมากที่สุด ส่วนข้อคำถามทางลบให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม สำหรับเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีค่านิยมทางเพศในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 10 แบบสอบถามการรับรู้รูปลักษณ์ภายนอกของตน ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ได้แก่ ไม่จริงเลย ไม่จริง ไม่แน่ใจ จริง และจริงมากที่สุด ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีการรับรู้รูปลักษณ์ในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 11 แบบสอบถามปัจจัยเอื้อ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย การมีแฟนหรือคู่อรัก ความถี่ในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความถี่ในการสูบบุหรี่ และการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ จำนวน 5 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบเลือกตอบ

ชุดที่ 12 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวกและข้อคำถามทางลบ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ของข้อคำถามทางบวก ได้แก่ ไม่เคยเลย นานๆ ครั้ง บางครั้ง บ่อยครั้ง และเป็นประจำ ส่วนข้อคำถามทางลบให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม สำหรับเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีสัมพันธภาพในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง

(2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 13 แบบสอบถามพฤติกรรมการเลี้ยงดูผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ได้แก่ จริจน้อยที่สุด จริจน้อย จริจปานกลาง จริจมาก และ จริจมากที่สุด ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีพฤติกรรมการเลี้ยงดูในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 14 แบบสอบถามอิทธิพลจากเพื่อนผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ได้แก่ ไม่เคยเลย นานๆ ครั้ง บางครั้ง บ่อยครั้ง และเป็นประจำ ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มีอิทธิพลจากเพื่อนในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 15 แบบสอบถามการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1–5 ได้แก่ ไม่เคยเลย นานๆ ครั้ง บางครั้ง บ่อยครั้ง และเป็นประจำ ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ได้รับการอบรมสั่งสอนในระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน) ในระดับปานกลาง (2.34–3.67 คะแนน) และในระดับสูง (3.68–5.00 คะแนน)

ชุดที่ 16 แบบสอบถามการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบเลือกตอบและแบบเติมคำ

สำหรับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามชุดที่ 4–10 และชุดที่ 12–15 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย (2 คน) และพยาบาลผู้เชี่ยวชาญ

ด้านงานสุขภาพประชาชน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแต่ละชุดอยู่ในช่วง .67–1.00 ดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอสาทเหล็ก จังหวัดพิจิตร ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของครอนบาช ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 4–10 เท่ากับ .91, .95, .83, .90, .94, .79 และ .95 ตามลำดับ และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 12–15 เท่ากับ .88, .88, .97 และ .95 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้ 1) หลังจากโครงร่างวิจัยได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (เอกสารรับรอง เลขที่ COA No. 389/2022 และ IRB No. P3-0055/2565 วันที่ 29 กันยายน 2565) ผู้วิจัยจึงเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูล และ 2) ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล และสิทธิในการถอนตัวจากการวิจัย รวมทั้งแจ้งว่าข้อมูลจะได้รับการเก็บรักษาเป็นความลับและนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น โดยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขออนุญาตดำเนินการวิจัยจากผู้อำนวยการโรงเรียนแต่ละแห่ง ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมขอความร่วมมือในการจัดเตรียมห้องสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลตามความสะดวกของโรงเรียน โดยจัดโต๊ะนั่งคล้ายการสอบ จากนั้นผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างที่โรงเรียน แนะนำตัว ดำเนินการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างตามข้อความชี้แจงการพิทักษ์สิทธิ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยให้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง แล้วให้ส่งคืนในกล่องที่ปิดมิดชิด ทั้งนี้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม 2565

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลปัจจัยนำ และข้อมูลปัจจัยเสริม วิเคราะห์ด้วยสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลปัจจัยเอื้อ และข้อมูล การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร วิเคราะห์ด้วยสถิติ ความถี่ และร้อยละ ส่วนการหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ตัวแปรตามมีคำตอบ เป็นเคยหรือไม่เคยมีเพศสัมพันธ์) วิเคราะห์ด้วยสถิติ การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกแบบทวิ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ มีอายุดำสุด-สูงสุด คือ 15-19 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 16.61 ปี ($SD = .98$) ระดับชั้นการศึกษา คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.29 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสุด-สูงสุด คือ 1.52-4.00 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.30 ($SD = .47$) สถานภาพสมรสของ บิดามารดา คือ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.24 และบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน คือ บิดามารดา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.83

2. ความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องเพศของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ มีความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องเพศในระดับพอใช้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.91 ($M = 96, SD = 3.68$)

3. เจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ ส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.19 ($M = 3.42, SD = .65$)

4. การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในระดับสูง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.10 ($M = 3.27, SD = 1.01$)

5. การรับรู้ความสามารถในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ ส่วนใหญ่มีการรับรู้

ความสามารถในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 70.55 ($M = 3.85, SD = 1.08$)

6. การรับรู้ผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ มีการรับรู้ผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในระดับสูง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.14 ($M = 3.59, SD = .98$)

7. การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ ส่วนใหญ่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 65.89 ($M = 3.94, SD = .83$)

8. ความอยากรู้ อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ มีความอยากรู้ อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับสูง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.58 ($M = 3.65, SD = .95$)

9. ค่านิยมทางเพศในวัยเรียนของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ มีค่านิยมทางเพศในวัยเรียนในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.33 ($M = 3.29, SD = .88$)

10. การรับรู้รูปลักษณ์ภายนอกของตนของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ มีการรับรู้รูปลักษณ์ภายนอกของตนในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.27 ($M = 3.33, SD = .90$)

11. ปัจจัยเอื้อของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ มีแฟนหรือคูรักในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 43.86 มีความถี่ในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ 1-2 วันต่อครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.96 ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 49.79 ไม่เคยสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 88.56 และไม่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ คิดเป็นร้อยละ 90.68

12. สัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ

มีสัมพันธภาพในครอบครัวในระดับสูง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 ($M = 3.55, SD = .83$)

13. พฤติกรรมการเลี้ยงดูของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ได้รับพฤติกรรมการเลี้ยงดูในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 73.73 ($M = 3.98, SD = .87$)

14. อิทธิพลจากเพื่อนของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 81.99 ($M = 1.61, SD = .89$)

15. การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 64.62 ($M = 3.81, SD = 1.05$)

16. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนหญิงฯ เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 20.76 ในจำนวนนี้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 80.61 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกครั้งสุดท้ายกับแฟน/คนรัก คิดเป็นร้อยละ 87.76 มีการคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 77.55 ในจำนวนนี้ใช้วิธีคุมกำเนิด คือ การใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 75

17. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1) ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน โดยนักเรียนหญิงฯ ที่มีค่านิยมทางเพศในวัยเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงร้อยละ 19 ($AOR = .81, 95\% CI = .73-.90, p < .001$) 2) ความถี่ในการสูบบุหรี่ โดยนักเรียนหญิงฯ ที่เคยสูบบุหรี่มีโอกาส

มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนหญิงฯ ที่ไม่เคยสูบบุหรี่ 4.68 เท่า ($AOR = 4.68, 95\% CI = 1.80-12.17, p < .01$) 3) อิทธิพลจากเพื่อน โดยนักเรียนหญิงฯ ที่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้น 1.09 เท่า ($AOR = 1.09, 95\% CI = 1.04-1.14, p < .01$) 4) สถานภาพสมรสของบิดามารดา โดยนักเรียนหญิงฯ ที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสแยก/หย่า/เสียชีวิต มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนหญิงฯ ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 2.43 เท่า ($AOR = 2.43, 95\% CI = 1.28-4.59, p < .01$) 5) ความอยากรู้ อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยนักเรียนหญิงฯ ที่มีความอยากรู้ อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงร้อยละ 11 ($AOR = .89, 95\% CI = .82-.96, p < .01$) 6) การมีแฟนหรือคูรัก โดยนักเรียนหญิงฯ ที่เคยมีแฟน แต่เลิกกันแล้วมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนหญิงฯ ที่ไม่เคยมีแฟน 10.46 เท่า ($AOR = 10.46, 95\% CI = 1.95-56.06, p < .01$) และนักเรียนหญิงฯ ที่มีแฟนในปัจจุบันมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนหญิงฯ ที่ไม่เคยมีแฟน 12.30 เท่า ($AOR = 12.30, 95\% CI = 2.37-63.83, p < .01$) และ 7) ความถี่ในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ โดยนักเรียนหญิงฯ ที่เข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศบ่อยกว่า 3-4 วันต่อครั้ง มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรน้อยกว่านักเรียนหญิงฯ ที่เข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศน้อยกว่า สัปดาห์ละครั้ง 2.94 เท่า ($AOR = .34, 95\% CI = .17-.69, p < .01$) โดยปัจจัยข้างต้นสามารถร่วมกันทำนายโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงฯ ได้ร้อยละ 52.90 (Nagelkerke $R^2 = .529$) โดยมีความถูกต้องในการทำนายร้อยละ 89.80 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (n = 472)

ปัจจัย	B	Wald	AOR	95% CI	p
ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน	-.209	14.471	.81	.73-.90	< .001
ความถี่ในการสูบบุหรี่ เคยสูบบุหรี่ (กลุ่มอ้างอิง = ไม่เคยสูบบุหรี่)	1.544	10.037	4.68	1.80-12.17	.002
อิทธิพลจากเพื่อน	.083	11.294	1.09	1.04-1.14	.001
สถานภาพสมรสของบิดามารดา แยก/หย่า/เสียชีวิต (กลุ่มอ้างอิง = อยู่ด้วยกัน)	.886	7.406	2.43	1.28-4.59	.007
ความอยากรู้อยากทดลองต่อการมีเพศสัมพันธ์	-.120	7.932	.89	.82-.96	.005
การมีแฟนหรือคู่อภิ เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว (กลุ่มอ้างอิง = ไม่เคยมีแฟน)	2.348	7.514	10.46	1.95-56.06	.006
มีแฟนในปัจจุบัน (กลุ่มอ้างอิง = ไม่เคยมีแฟน)	2.509	8.918	12.30	2.37-63.83	.003
ความถี่ในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ บ่อยกว่า 3-4 วันต่อครั้ง (กลุ่มอ้างอิง = < สัปดาห์ละครั้ง)	-1.080	9.081	.34	.17-.69	.003

Percentage correct = 89.80%, Nagelkerke R² = .529

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า ค่านิยมทางเพศในวัยเรียนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยนักเรียนที่มีค่านิยมทางเพศในวัยเรียนเพิ่มขึ้นมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ค่านิยมทางเพศเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงตามวัย และด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนไปทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงความรู้ด้านสุขภาพเรื่องเพศได้มากขึ้น มีการรู้ทันสื่อและสารสนเทศเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เมื่อนักเรียนมีความรอบรู้เรื่องเพศดี และมีการตัดสินใจเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง จะส่งผล

ให้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลงได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของประทวนวันนิจ (2558) ที่พบว่า ค่านิยมเรื่องเพศเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน

ผลการวิจัยพบว่า ความถี่ในการสูบบุหรี่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยนักเรียนที่เคยสูบบุหรี่มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยสูบบุหรี่ ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า การสูบบุหรี่เข้าไปในร่างกายจะส่งผลกระทบต่อระบบสมองและประสาทส่วนกลางอย่างรวดเร็ว มีการหลั่งสารโดปามีนเพิ่มมากขึ้น ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย การยับยั้งชั่งใจลดลง นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ

ตามมาได้ (พวงผกา คงวัฒนานนท์, 2560) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของปัญญากรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ (2563) ที่พบว่าการสูบบุหรี่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยนักเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนเพิ่มขึ้น มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ในช่วงวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยวัยรุ่นมักยึดเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติตาม และให้ความสำคัญกับการคบเพื่อนมาก เนื่องจากเพื่อนสามารถตอบสนองความต้องการได้ ตั้งแต่เรื่องความต้องการความเป็นตัวเอง ความต้องการความเชื่อมั่น ความต้องการเป็นที่ยอมรับและยกย่อง หรือแม้กระทั่งความต้องการมีสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนต่างเพศ (กุสุมาวดี คำเกลี้ยง, กำไลทิพย์ ระน้อย, อาคมทิพย์เนตร, และศิริรัตน์ สีเหลือง, 2558) รวมถึงการที่กลุ่มเพื่อนช่วยยั่วยุให้มีแฟน คู่รัก หรือแสดงพฤติกรรมอื่นๆ ทางเพศ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของมณีนรัตน์ ชีระวิวัฒน์, นิรัตน์ อิมามิ, และอนุชิต วรกา (2559) ที่พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยนักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสแยก/หย่า/เสียชีวิต มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ครอบครัวที่บิดามารดามีปัญหาการหย่าร้างหรือแยกทางกัน ทำให้เด็กต้องออกไปหาความอบอุ่นจากเพื่อนหรือแฟน ถือเป็นความเสี่ยงที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของประทวน วันนิจ (2558) ที่พบว่า สถานภาพของบิดามารดาเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชน โดยครอบครัวที่หย่าร้างหรือสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดามารดาไม่ดี จะเพิ่มความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ผลการวิจัยพบว่า ความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยนักเรียนที่มีความอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรลดลง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ อารมณ์และการรับรู้ในวัยรุ่น อาจมีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วด้านร่างกาย ทำให้วัยรุ่นเกิดความสับสนขาดความเชื่อมั่น เกิดความอยากรู้อยากลอง แต่ในยุคนี้อายุวัยรุ่นสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย เมื่อเกิดความอยากรู้อยากลองจึงค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตหรือสื่อต่างๆ ด้วยตนเอง ทำให้รับรู้ถึงผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จึงอาจไม่อยากลองกระทำจริง ทำให้ลดโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของปัญญากรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ (2563) ที่พบว่าการอยากรู้อยากลองต่อการมีเพศสัมพันธ์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า การมีแฟนหรือคู่รักมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยนักเรียนที่เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้วและนักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบัน มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การที่วัยรุ่นมีพัฒนาการทางเพศ เริ่มมีความสนใจเพศตรงข้าม จนความสัมพันธ์พัฒนาเป็นความรัก บางครั้งเกิดความรู้สึกต้องการทางเพศ จึงนำไปสู่การ

มีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของปัญญากรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ (2563) ที่พบว่า การเคยมีแฟนแต่เลิกกัน และการมีแฟนในปัจจุบัน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ความถี่ในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยนักเรียนที่เข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศบ่อยกว่า 3-4 วันต่อครั้ง มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรน้อยกว่านักเรียนที่เข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศน้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ถึงแม้นักเรียนจะมีการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศค่อนข้างบ่อย แต่อาจสามารถจัดการกับอารมณ์และความต้องการทางเพศของตนเองได้อย่างเหมาะสม ทำให้สามารถระบายออกและลดความต้องการลงได้ จึงลดโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของณิชภัทร ปูนมีกิจ (2559) ที่พบว่า การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้บริหารโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมสร้างค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง และกิจกรรมที่ช่วยลดอิทธิพลจากเพื่อน โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนหญิงที่สูบบุหรี่ มีแฟนหรือคู่อรัก บิดามารดาแยกกันอยู่ หย่าร้าง หรือเสียชีวิต เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาโปรแกรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนหญิง โดยเน้นกิจกรรมสร้างค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมและกิจกรรมที่ช่วยลดอิทธิพลจากเพื่อน และศึกษาผลของโปรแกรม

ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เอกสารอ้างอิง

- กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย. (2556). *แม่วัยใส ความท้าทายการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: แอดวานส์ปรีนติ้ง.
- กองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. (2557). *ประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรสำหรับสตรีไทยวัยรุ่นอายุ 15-21 ปี*. นนทบุรี: ผู้แต่ง.
- กุสุมาวดี คำเกลี้ยง, กำไลทิพย์ ระน้อย, อาคม ทิพย์เนตร, และศิริรัตน์ สีเหลือง. (2558). *หนังสือรายวิชา พื้นฐาน สุขศึกษา 5*. นนทบุรี: เอ็มพันธ์.
- ณิชภัทร ปูนมีกิจ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร. (2556). เหตุปัจจัยของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น: การศึกษาเชิงคุณภาพ. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 12(1), 64-72.
- นวลลักษณ์ เอื้อกิจ, และลัดดาวัลย์ เพ็ญศรี. (2562). การประยุกต์ใช้แนวคิด PRECEDE MODEL ในการสร้างเสริมสุขภาพ. *วารสารพยาบาล สภาวิชาชีพไทย*, 12(1), 38-48.
- ประทวน วันนิจ. (2558). แนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนก่อนวัยอันควร เพื่อการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน ในเขตพื้นที่ห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 10(1), 78-88.
- ปัญญากรินทร์ หอยรัตน์, และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. *วารสารวิจัยสุขภาพและการพยาบาล*, 36(1), 149-163.

- พวงผกา คงวัฒนานนท์. (2560). ประสบการณ์การสูบบุหรี่ของหญิงวัยรุ่นตอนปลาย: กรณีศึกษานักศึกษาในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพในสถาบันอุดมศึกษา. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*, 25(2), 9-18.
- มนิรัตน์ ชีระวิวัฒน์, นิรัตน์ อิมามิ, และอนุชิต วรกา. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง: กรณีศึกษาในนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดกาญจนบุรี. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์*, 46(3), 284-298.
- สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค. (2562). *ร้อยละของนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์*. สืบค้นจาก <https://rh.anamai.moph.go.th>
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย. (2562). *สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน พ.ศ. 2562*. สืบค้นจาก <https://rh.anamai.moph.go.th/th/cms-of-1>
- Daniel, W. W. (1995). *Biostatistics: A foundation for analysis in the health sciences* (6th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- World Health Organization. (2018). *Global strategy for women's, children's and adolescents' health (2016-2030)*. Retrieved from <https://www.who.int/life-course/partners/global-strategy/global-strategy-2016-2030/en/>
-